

Quan vàrem llegir aquest petit "article" ens vem indignar, molt, i primer pènsàvem contestar a aquesta publicació però al final ho vem deixar estar, potser perquè creiem que no valia gaire la pena. En el que si estavem totes d'acord era en fer-ho sortir al Poti-Poti acompanyat-ho del que pensavem nosaltres. Escriure sobre el que per nosaltres és l'etapa de 0-3 anys i el que entenem per Escola Bressol, no guarderia com l'autor de l'article diu que anomenem ara.

Nosaltres considerem com a bàsics els primers anys de vida de l'infant, donat que és en aquest període on ell forma les bases de la seva personalitat. En aquesta etapa el nen, que en els primers mesos depen totalment de l'adult, (alimentació, postura, afectivitat..) anirà desenvolupant la seva autonomia mitjançant el coneixement que reberà de l'exterior: espai, objectes, persones. Si al nen no se li estimula i no se'l posa en contacte amb el món exterior difícilment podrà conèixer i no podrà arribar a elaborar-se el seu esquema mental de les coses que l'envolten. El nen necessita objectes que manipular, espai per explorar, adults que l'estimin i nens com ell amb els que compartir tot això.

És importantíssim en aquesta edat l'evolució que fan respecte a la sociabilitat, la majoria dels nens fins als dos anys són molt individualistes, juguen de costat, però no junts, els hi costa compartir jocs i joguines. De mica en mica això va canviant, i al igual que avancen en llenguatge, afiancen la marxa i s'enfilen per tot arreu també es fan cada vegada més sociables.

D'altra banda no podem oblidar que l'infant d'aquestes edats ho ha d'anar aprenent tot, tots una sèrie d'hàbits que ell no té i que és l'adult el que li ha d'esnyar: com menjar, què menjar, rentar-se, respectar als altres, als objectes... És a dir al nen se li han de donar unes pautes de conducta per a que arribi a saber conviure en societat.

L'escola bressol, juntament amb els pares, ha de posar aquestes bases en les s'aguantarà tota la personalitat de la persona que està creixent. L'escola ha de facilitar els objectes, l'espai, els coneixements, l'afectivitat que el nen necessita per créixer com un ésser autònom i social, ha de vetllar pel desenvolupament físic i psíquic del nen amb les famílies, no es pot desentendre de qualsevol possible problema del nen.

L'escola ha de tenir clars els seus objectius pedagògics, la seva línia educativa. Tenir clar totes les pautes i normes a seguir amb els nens per a què ells no es desorientin i trobin a tot el centre igualtat de criteris.

Nosaltres no ens volem dir "guarderia" perquè no volem "guardar" nens, nosaltres no som "guarderas" sinó educadores i volem educar, perquè considerem prou important al nen que tenim en les nostres mans, i l'intentem inculcar el sentiment de respecte cap als altres que nosaltres sentim vers a ell.

I volem tenir l'escola maca i decorada (sentim que a vegades no sigui així) no per fer-li més planer el estar tancat sinó perquè les coses maques ens agraden a tots i educar el sentit de l'estètica (això que ens ha mancat a molts de nosaltres) no està gens malament.

I volem educar als nens en la felicitat i en l'acceptació d'un mateix i dels altres, en el respecte a les idees, fer en definitiva persones capaces de gaudir de la tornada a l'escola, al treball quan siguin grans, persones interessades en el món que els envolta.